

Mission – ett kärnämne

I GRUNDSKOLANS SISTA TRE årskurser läste jag tyska som *tillvalsämne*. Det var jobbigt eftersom vi hade en krävande lärare. Vi kämpade på med glosor och grammatik – "aus, außer, bei, mit, nach, seit, von, zu". Det tog tid och kraft för oss som valde tyska. Men just att det var ett tillvalsämne innebar att inte alla var tvungna att läsa ämnet. Hjärnorna bakom läroplanen för den svenska grundskolan hade beslutat att det inte var för alla, utan för dem som ville. Tyska hörde inte till det som varje elev måste ägna sig åt. Denna artikel handlar inte om tyska utan om mission. Den gäller inte den svenske elevens utmaningar utan den kristnes kallelse. Min fråga blir därför: *Vem har bestämt att mission är ett tillvalsämne i det kristna livet?*

KANSKE NÅGON REAGERAR på frågan och menar att det är väl ingen som har bestämt det? Min motfråga blir då: Varför ser det då i praktiken ut så i Sverige? Det är länge sedan vi såg någon stor väckelse. Än värre är att det är oerhört sällsynt med växande kristna gemenskaper i Sverige. De som växer samlar ofta redan kristna från andra sammanhang. Slutsatsen ligger nära till hands: Sveriges kristenhet tar inte missionsuppdraget på allvar, varken när det gäller så kallad *yttre* eller *inre* mission.

Det behövs därför en attitydförändring. Jag tror i och för sig att en sådan är möjlig – under förutsättning att den börjar på det individuella planet, växer till det lokala och därefter in i de större sammanhangen. Vi måste ändra vår inställning att mission (eller evangelisation – om det ordet föredras) är ett kristet tillvalsämne. *Mission är ett kärnämne!* Det är den kristnes och den kristna gemenskapens allra viktigaste uppgift.

Mission kan motiveras på många goda sätt. Ett sätt är att se på behoven runt omkring i världen (när och fjärran). Ett annat sätt är att se på vilka gåvor (talanger, kontakter och möjligheter) Gud har givit och fundera på vad han kan ha menat med att ge dem. I denna artikel ska vi se hur vi kan motiveras till mission av några verser som den erfarne missionären Paulus skriver till sin yngre vän och medarbetare Timoteus.¹

"Ty Gud är en, och en är medlare mellan Gud och människor, en människa, Kristus Jesus, som gav sig själv till lösen i allas ställe. Detta vittnesbörd skulle framföras när tiden var inne, och för detta vittnesbörd har jag blivit satt till härold och apostel – jag talar sanning och ljuger inte – till hedningarnas lärare i tron och sanningen." (1 Tim. 2:5–7 SFB)²

1. SANNINGEN

"Jag talar sanning och ljuger inte – till hedningarnas lärare i tron och sanningen." Paulus stryker under att han står i sanningens tjänst.³ Idag finns det många som ifrågasätter att det verkligen finns en sanning. Alla värden relativiseras, alla "sanningar" subjektiviseras. Det hör till det karaktäristiska för ett postmodernt tänkande. Fortfarande finns det också många som lever med ett sanningsbegrepp från den moderna epoken. Enligt det moderna tänkandet finns det sanning, men den är begränsad till det som kan bevisas med vetenskapliga metoder. Metoden begränsar san-

Sveriges kristenhet tar inte missionsuppdraget på allvar.

ning och när metoden är otillräcklig missar man sanning.

Det kristna budskapet är att det verkligen finns sanning.⁴ Det finns sant och falskt, det finns rätt och fel, det finns ont och gott. Dessa tre par hör ihop på det sättet att om det inte finns en sanning, finns det inte något absolut rätt och inte något absolut gott.⁵

Påståendet att det finns sanning är anstötligt för många. Man vill bestämma själv, inte bara över sitt liv, utan också över värden och värderingar.⁶ Men som kristna behöver vi inse att det *finns* en sanning, och leva i enlighet med den insikten. Bibelns budskap och Jesu anspråk är inte en rätt bland andra på livsåskådningarnas smörgåsbord. Det är inte ett alternativ av många på den existentiella världsmarknaden. Nej, anspråket är ett annat. "Jag är vägen, sanningen och livet."⁷ Det kristna grundbudskapet är sant – oavsett om man tror på det eller inte. Det är sant igår, idag och imorgon. Paulus beskriver sig som lärare i sanningen. Han är en sanningens budbärare, ett sanningens vittne. Det är också vad varje kristen är kallad att vara för sin omgivning.⁸

Gud är garant för sanningens existens, men han är också historiens Gud. Därför kan vi också tala om vad som är sant i historien och vi kan läsa Bibeln, Guds ord, som talar om historiska skeenden. I Gamla Testamentet kan vi läsa om hur Gud ledde sitt folk ut ur fångenskapen i Egypten, han ledde dem till det utlovade landet, han välsignade och satte gränser. Och han lovade att sända en, som skulle förändra allt, som skulle vara den store Befriaren, *Messias*. Gud lovade – och infriade sina löften. "Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den Enfödde har av Fadern, och han var full av nåd och sanning."⁹ Nya Testamentet är uppfyllelse av Guds löften och visar på hur Gud låter sin sanning vara också historisk sanning. På samma sätt ska han låta allt gå i uppfyllelse som han lovat i Nya Testa-

mentet. Det som ännu inte uppfyllts ska också det bli historisk sanning.

Sanningsanspråket är något befriande och fantastiskt för många människor som längtar och söker efter något att klänga sig fast vid. För en människa som verkligen levt ute på relativismens och subjektivismens sankmarker, som har hoppat från tuva till tuva för att finna någon som bär, är budskapet om att det finns en sanning, en sanning förankrad utanför honom själv, befriande goda nyheter. Döljer vi sanningsanspråket i det kristna budskapet gör vi evangeliet till något annat än det är, och vi hindrar sanningssökare att finna sanningens Gud. Dessutom går vi rakt emot Guds vilja som är att alla människor ska "komma till insikt om sanningen".¹⁰

Samtidigt ska vi veta att det också finns de som reagerar negativt på budskapet om sanningens existens och på närvaron av sanningsvittnen. Man vill inte höra det, man vill inte konfronteras med tanken att sanning finns.¹¹ Man håller den ifrån sig. Ett annat förhållningssätt är att ställa sanningen emot kärleken. Det senare är en varning till oss. Det finns exempel på att man gått så hårt fram med sanningsbudskapet att det inte burit frukt, utan tvärtom varit destruktivt, trots att sanningen varit god. Varför? Jo, man har hävdat sanningen utan att samtidigt komma med kärlek, med nåd.¹²

Sanningen i sig är alltså ett motiv för mission. Gud vill att varje människa ska ha kunskap om sanningen. Han är sanning.

2. BARA EN GUD

"Ty Gud är en..." Det finns *en* Gud, och bara en Gud.¹³ Det är ett andra motiv för mission. Det finns i Sverige idag ganska många människor som tror att det finns *någon* gud, eller kanske till och med att det finns flera gudar. Man tror på *något* och pusslar ihop sin egen bild av hur en gud borde vara – och så tror man att Gud nog är

*Det finns ingen plats dit Guds anspråk
inte sträcker sig, varken utanför eller
inuti människan.*

sådan. Resultatet blir mycket personligt och man delar kanske inte med sig av sin gudsbild, för den stämmer inte med vad andra har pusslat ihop. Det enda man utan särskilt stora efterforskningar vågar säga är att Gud i alla fall inte är sådan som han beskrivs i den kristna tron, eller (för all del) i någon annan av världsreligionerna.

Att pussla ihop sin egen gudsbild utifrån egna tankar och förhoppningar är, i relation till hur det verkligen förhåller sig, lika märkligt som att på frågan "Hurdan är din mamma?" svara: "Jag vet inte säkert om jag har någon mamma, men om jag har en så tänker jag mig att hon är snäll, vacker, rik, musikalisk, bryter på franska... Dessutom är det ju inte säkert att någon annan skulle se något av detta hos min eventuella mamma."

Det finns *en* Gud, vars existens inte är beroende av vad vi människor tror. Men han har gett oss möjligheten att veta något om honom, lära känna honom och leva i relation till honom.

Att leva utan Gud, utan att känna till hans existens och ha en relation till honom är att missa det viktigaste i livet.¹⁴ En enkel bild: En ny Volvo monteras perfekt på fabriken i Torslanda, Göteborg. Den är ett mästerverk av teknik och design. Men om den aldrig tas i bruk, om den står hos en bilhandlare i femton år, därefter på en bakgård i ett decennium och till slut trycks ihop till ett platt skrotpaket på en bil-demontering, vad var då den avancerade tekni-

ken värd? Vad tjänade den goda designen till? Och till vilken glädje hade montörerna skött sitt arbete väl i fabriken? En människa som lever och dör utan Gud är som en bil utan mil.

Ändå är det många i världen som lever utan kunskap om Gud, om den ende levande och sanne Guden. De är som en man som dag efter dag hungrig går ut för att leta efter mat. Svältande går han genom en potatisåker varje dag. Till slut är han så hungrig att han tar lite blast och smakar på. Går det att äta? Knappast. En dag sjunker han ihop och dör. Tio centimeter under den livlösa kroppen finns stora, goda och näringsrika potatisar. Men han visste inte om det. *Ty Gud är en...* Att inte veta om Guds existens är många människors tragiska situation. Bibeln talar tydligt om att det bara finns en Gud värd att kallas Gud. "Hör, Israel! HERREN, vår Gud, HERREN är en" (5 Mos. 6:4). Han är den högste och den ende.

Den ende Guden har *en* vilja. Hans vilja är god och baserad på hans kärlek och helighet. Gud är inte ombytlig eller godtycklig. Han är inte motsägelsefull. Från världens början till dess slut har han en plan. Han har historien i sin hand. Det finns inte många gudar som inbördes strider om makten i världen, så som det beskrivs i den grekiska mytologin eller i annan polyteistisk religion. Det finns inga andra gudar.

Däremot finns det många gudssubstitut i världen, så kallade gudar och makter. Bibeln

*Det finns
bara en väg
som bär
till Gud.
Det är
Jesusvägen.*

talar om andemakter som vill styra över människors liv och annat som vill ta Guds plats. Det finns en rad religioner som gör anspråk på att ha kunskap om Gud, men som presenterar falsk kunskap. Och i vår tid finns en avgud som är mer dyrkad än jag tror någon gång tidigare i mänsklighetens historia. Vår tids Gud är egot. Självgudadyrkan är Sveriges absolut vanligaste religion och den breder ut sig över världen.¹⁵

Den ende Gudens existens ställer människan inför ett val att leva *med* eller *mot* denne Gud. Det finns inget tredje alternativ. Det finns ingen plats dit Guds anspråk inte sträcker sig, vare sig utom eller inom människan.¹⁶

Det andra motivet för mission är helt enkelt att det finns en Gud och bara en Gud!¹⁷ John R. W. Stott skriver:

”Alltså bekräftar både Gamla och Nya Testamentet först att Gud är en och sedan att denna monoteism är grundfundamentet för mission i världen. Vår exklusiva tro (Gud är en, och ingen annan gud finns) leder med nödvändighet till vårt inklusiva uppdrag (den ende Guden vill att alla människor skall bli frälsta).”¹⁸

3. JESUS ÄR VÄGEN

”En är medlare mellan Gud och människor, en människa, Jesus Kristus, som gav sig själv till lösen...” Jesus är det tredje skälet för mission. Om Gud, som skapade världen, hade lämnat den åt sitt öde efter mänsklighetens misslyckande, hade mission varit meningslös trots att han existerar. Om det inte hade funnits någon väg tillbaka till Gud hade vi inte haft något att peka på, något att erbjuda. Då hade vår tro varit meningslös.¹⁹ Men nu finns det en väg.²⁰

Paulus kallar Jesus för medlare.²¹ Han är den som står mellan oss och Gud. Han är den som får Gud att acceptera oss igen. Det finns ingen annan väg att närma sig Gud. Han är Gud. Han valde väg och vägen heter Jesus.²²

Vår mission ska säga att det finns en sanning, den ska säga att det finns en Gud. Den ska vara överfylld av berättelsen om Jesus. Jesus har ställt allting till rätta, gjort allting färdigt, genom sitt liv, sin död och sin uppståndelse. Och han förbereder för alla som vill en tillvaro i Guds omedelbara närhet. Vi ska tacka och prisas Jesus för det han gjort för oss.

Invändningen mot Jesus och talet om honom är ofta att budskapet skulle vara exkluderande, att det stänger människor ute. Man tänker då på människor av annan tro och religion, men argumentet kommer oftast från kristna eller post-kristna.²³ Man kan se andra religioner som uttryck för människors längtan tillbaka till Eden.²⁴ Människan vill inte vara ensam och övergiven i tillvaron. Och långt inne i henne finns känslan av, aningen om att det finns en Gud. Men man finner honom inte genom att bygga på den känslan. Man når honom inte längs den vägen, även om den vägen för en del har visat sig leda till Vägen. Det finns bara en väg som bär till Gud. Det är Jesusvägen. ”Hos ingen annan finns frälsningen.”²⁵ Är det ett snällt budskap, som stänger ute? Nej, det är ett budskap som säger att förr var det stängt för alla och låst från insidan. Alla var utelåsta.²⁶ Nu finns det en öppen dörr in. Välkommen!

I Peru, där jag för närvarande arbetar, tror de flesta människor att Gud finns. Gud uppfattas dock av många som mycket avlägsen och kanske till och med som ointresserad av vanliga människors liv. Att Jesus är en viktig religiös figur menar också många, men man ser inte riktigt vilken funktion han har. Man ser inte Jesus som *Vägen*. Istället försöker man närma sig Gud på många andra sätt. Ett sätt är dyrkan av helgon och olika Kristus- och Mariauppenbarelser. Man söker så en medlare. Ett annat sätt är att gå till ”helare” som blandar naturmedicin, gamla indianska besvärjelser och kristna böner och sånger – för att göra Gud och övriga

andevärlden vänligt inställd. Man ser inte Vägen.

Det tredje missionsmotivet är Jesus. Så många vägar finns i vår tillvaro. Att vara missionär kanske kan liknas vid att vara en vägskylt med texten: "Sväng av, ta Jesusvägen!"

4. TILL ALLA

"... som gav sig själv till lösen i allas ställe." Det står "i allas ställe". Inte nog med att det finns en öppen dörr in till gemenskapen med Gud, det finns plats där för alla. Här har vi det fjärde motivet för mission: Jesus gav sitt liv för alla människor. Han gjorde det inte bara för det judiska folket, inte bara för de vuxna, fria männen, inte bara för de oskyldiga barnen, inte bara för de framgångsrika, de mest religiösa, de mest ångerfulla... Nej, han gjorde det för *alla* människor. Gud "vill att alla människor skall bli frälsta", skriver Paulus direkt före de verser vi utgått från.²⁷

Att Jesus gav sitt liv för alla innebär att om inte alla får höra det, så skedde det delvis i onödan (därmed inte sagt att han inte skulle ha gjort det bara för en enda människas skull). Om jag skickar ett paket med en värdefull gåva till mina föräldrar så fraktas paketet från posten i Chiclayo med bil till Lima, sedan med flyg från Lima över den sydamerikanska kontinenten till någon flygplats i norra Europa och med lastbil kommer den så småningom till affären hemma i Kinna, några minuter i bil från mina föräldrars bostad. Där ligger den och väntar på dem. Men om brevbararen inte lägger en avi i postlådan får de inte reda på det. De kommer i så fall inte heller att hämta ut den. Hur dyrbar gåvan än är, blir den inte till någon glädje, om den inte kommer fram, om den inte når adressaten. Så är det också med frälsningen, med allt vad Jesus gjort. Det måste nå mottagaren, det måste tas emot. Och eftersom Jesus dog för alla, så är hans vilja att alla ska få höra och ta emot.

"Till alla" betyder inte bara till dem som bor nära (men förstås också till dem). *Alla* innefattar även dem som bor långt borta, i andra länder, i andra kulturer. Jesu död var försonande och brobyggande. I och med hans död, för alla, kan även mänskliga relationer återupprättas på ett sätt som tidigare inte var möjligt.²⁸ Och i Bibelns sista bok, där Johannes försöker skildra vad han i en syn får se av framtiden berättar han att han ser människor "av alla folkslag och stammar och länder och språk".²⁹

Det fjärde motivet för mission är att det kristna budskapet innehåller något som gäller alla, och mission handlar om att alla ska få reda på det.

5. MÄNSKLIGA BUDBÄRARE

"... för detta vittnesbörd har jag blivit satt som härold och apostel..." Vi är inte apostlar,³⁰ men precis som Paulus, Petrus och de andra apostlarna har vi fått uppdraget att föra vittnesbördet vidare. Det är vår uppgift att sprida de goda nyheterna om Jesus till människor som inte hört och tagit emot dem. De första lärjungarna kunde inte göra *alla* folk till lärjungar, men de kunde börja.³¹ Andra fortsatte.³² Och vi får, kan och bör fortsätta det som de första lärjungarna började på och som generationer av kristna mellan dem och oss fortsatt med.

Det är märkligt att Gud vågar lägga uppdraget i människohänder, i svaga människors händer.³³ Det är lika märkligt som att han vågade låta sin Son födas av en människa och växa upp i ett mänskligt hem med ofullkomliga föräldrar. Hur kommer det sig att Gud ger missionsuppdraget till människor? Det vet vi inte. Bibeln är full av berättelser om hur Gud använder människor i situationer där han kunde ha agerat helt själv, med hjälp av änglar eller till och med djur.³⁴ Kanske kan vi ana något av svaret i en berättelse i Lukasevangeliets sjunde kapitel. Där berättar Lukas att Jesus blir hembjuden till en farisé som heter Simon. En kvinna, en

Att Jesus gav sitt liv för alla innebär att om inte alla får höra det, så skedde det delvis i onödan.

*Bibeln är
full av
berättelser
om hur Gud
använder
människor
i situationer
där han
kunde ha
agerat helt
själv.*

synderska, kommer dit. Hon fuktar Jesu fötter med sina tårar, hon torkar dem med sitt hår. Hon kysser hans fötter och smörjer in dem med olja. Simon undrar hur Jesus kan tillåta att hon, en sådan kvinna, gör så. Jesus säger att hon gör det av kärlek. "Hon har fått förlåtelse för många synder. Det är därför hon visar så stor kärlek."³⁵ Gud lämnar missionsuppdraget till människor. Han lämnar det till oss. Vi har fått mycket förlåtet, vi har fått allt av honom. Det ger oss en förståelse för att också andra behöver få möta honom. Genom att föra det vidare visar vi stor kärlek.

Men det är också viktigt att stryka under att Gud inte ger uppdraget utan att också ge utrustningen. Han har gett oss sitt Ord och han har gett oss sin Ande.³⁶ Utan Ordet och utan Anden skulle mission vara omöjligt. Men med Guds Ord och Anden finns det inga gränser för vad vi kan göra för Guds rike.

Det femte och sista motivet för mission är att Gud har valt missionsvägen. Han vill att det sanna budskapet om hans existens, om hans Sons räddningsinsats för alla människor, ska nå ut till alla människor och han vill att det ska nå ut genom att människor berättar om det i ord

och handling. "Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar!"³⁷ Varje kristen är det Guds inbjudningskort som han sänder till dem som ännu inte känner honom.

"Som Fadern har sänt mig sänder jag er", säger Jesus. Det säger han till var och en av oss.³⁸

AVSLUTNING

Gud vill att alla människor ska nås av hans underbara kärlek, nåd och frälsning. Varje kristen ställs inför ett val att uppfylla Guds vilja eller att mer eller mindre medvetet behålla för sig själv vad han fått. Inför det valet står vi som individer, som kristna gemenskaper och som samlad kristenhet i Sverige.

ERIK J ANDERSSON

Missionär och läkare, Chiclayo, Peru

1 Tre lösa referenser: Stott, John R.W. *The Message of 1 Timothy & Titus. Guard the Truth*, Inter-Varsity Press, Leicester 1996; Tunehag, Mats *Drabbad av Guds vision*, EvangeliiPress, Falun 1988; egen predikan i Ekets missionshus den 16.4 2005.

2 B2000: "Gud är en, och en är förmedlaren mellan Gud och människor, människan Kristus Jesus, som gav sig själv till lösen för alla, vittnesbördet när tiden var inne, och för det har jag satts att vara förkunnare och apostel – jag talar sanning, jag ljugar inte, en lärare för hedningarna i tro och sanning" (1 Tim. 2:5–7).

3 "Jag talar sanning i Kristus, jag ljugar inte. Mitt samvete betygar det också i den helige Ande" (Rom. 9:1). "Lägg därför bort lögnen och tala sanning med varandra, vi är ju varandras lemmar" (Ef. 4:25).

4 "Ty hans nåd är väldig över oss, och HERRENS sanning varar i evighet" (Ps 117:2).

5 Att det sedan i olika sammanhang och situationer kan vara mer eller mindre svårt att veta vad som är sanning, rätt och gott respektive lögn, fel och ont är en annan problematik.

6 "Guds vrede uppenbaras från himlen över all ogudaktighet och orättfärdighet hos människor som i orättfärdighet undertrycker sanningen" (Rom. 1:18). "De bytte ut Guds sanning mot lögnen och tog sig för att dyrka och tjäna det skapade i stället för Skaparen, han som är välsignad i evigheter, amen" (Rom. 1:25). Jfr "Men bär ni på bitter avund och stridslustnad i ert hjärta, skall ni inte skryta och tala emot sanningen" (Jak. 3:14).

7 Joh. 14:6.

8 "Ni har lämnat ert förra liv och lagt av den gamla människan som går under, bedragen av sina begär, och ni förnyas nu till ande och sinne. Ni har iklätt er den nya människan, som är skapad till likhet med Gud, i sann rättfärdighet och helighet.

- Lägg därför bort lögnen och tala sanning med varandra, vi är ju varandras lemmar" (Ef. 4:22–25).
- 9 Joh. 1:14.
- 10 1 Tim. 2:4. Se också "... och ni skall förstå sanningen, och sanningen skall göra er fria" (Joh. 8:32).
- 11 Se åter Rom. 1:18, 25. Se också: "De vägrar att lyssna till sanningen och vänder sig till myter" (2 Tim. 4:4). Jfr åter Jak. 3:14.
- 12 Se åter Ps. 117:25 och vidare: "Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den Enfödde har av Fadern, och han var full av nåd och sanning" (Joh. 1:14). "Kära barn, låt oss älska, inte med ord eller fraser utan i handling och sanning" (1 Joh 3:18). "Nåd, barmhärtighet och frid från Gud, Fadern, och från Jesus Kristus, Faderns Son, vare med oss i sanning och kärlek" (2 Joh. v. 3).
- 13 "Jag är HERREN och det finns ingen annan. Utom mig finns ingen Gud. Jag spände bältet om ditt liv, fastän du inte kände mig" (Jes. 45:5). Se också Jes. 44:6–8: "Eller är Gud endast judarnas Gud? Är han inte också hedningarnas? Jo, också hedningarnas, lika säkert som Gud är en, han som förklarar den omskurne rättfärdig av tro och den oomskurne genom tro" (Rom. 3:29–30). "... en Gud som är allas Fader, han som är över alla, genom alla och i alla" (Ef. 4:6). "Du tror att Gud är en. Det gör du rätt i. Också de onda andarna tror det, och bävar" (Jak. 2:19).
- 14 Jfr "Ni var på den tiden utan Kristus, utestängda från medborgarskapet i Israel och hade ingen del i förbunden med deras löfte. Ni levde utan hopp och utan Gud i världen" (Ef. 2:12).
- 15 Den är dessutom lömsk för den breder ut sig både utom kristenheten, inom den och inom oss själva. Frågan gäller oss alla: Vem är din gud? Vem är viktigast? Du eller Gud? Jfr Luthers definition av begreppet "Gud": "Din Gud kallas den eller det som du förväntar dig allt gott av och som du tar din tillflykt till när du är i nöd." Kanske handlar självgudadyrkan mer om vem man ärar och sätter först, än vem man förtröstar på, även om det finns med som en komponent. Luther, Martin *Stora katekesen*, svensk översättning Martin Krauklis, Larsons förlag, Täby 1999, s. 23.
- 16 Läs till exempel Ps. 139.
- 17 Att leva sitt liv som människa utan Gud är som att spela fotboll utan boll. På avstånd kan det visst likna fotboll, men kommer man närmare inser man att det är meningslöst, ja det är inte ens fotboll. Att leva utan sin Skapare är inte att leva.
- 18 "Thus both the Old and New Testament affirm first that God is one and then that this monotheism is the fundamental basis of world mission. Our *exclusive* faith (*there is one God*, and no other) leads necessarily to our *inclusive* mission (the one God *wants all men to be saved*." Stott, John R.W. *The Message of 1 Timothy & Titus. Guard the Truth*, Inter-Varsity Press, Leicester 1996, s. 67.
- 19 Paulus vågar dra det så långt att han låter den kristna tron stå och falla med uppståndelsen. Se 1 Kor. 15:14–19.
- 20 Den kristna tron hänger på uppståndelsen – och i och med uppståndelsen finns det en väg. Läs fortsättningen av Paulus resonemang: 1 Kor. 15:20–24.
- 21 "Denne medlare företräder inte bara en part. Men Gud är en" (Gal. 3:20). "Därför är Kristus medlare för ett nytt förbund, för att de kallade skulle få det utlovade eviga arvet, sedan han genom sin död hade friköpt oss från överträdelserna under det första förbundet" (Hebr. 9:15).
- 22 Se åter Joh. 14:6.
- 23 Hittills har jag inte mött någon muslim, buddhist, hindu osv. som framfört klagomålet. Kanske kan man i någon bemärkelse jämföra med olika politiska övertygelser. Det skulle vara märkligt om en socialdemokrat trodde att en moderat politik skulle vara lika bra som en socialdemokratisk, eller att en miljöpartist skulle mena att Sverigedemokraternas politik skulle ge samma resultat som en grön.
- 24 T.ex. kan man se något av detta i Paulus tal på Areopagen, Apg. 17:22–31.
- 25 Apg. 4:12a och Lukas fortsätter: "Inte heller finns det under himlen något annat namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir frälsta" (Apg. 4:12b).
- 26 "Alla har syndat och saknar härligheten från Gud" (Rom. 3:23).
- 27 1 Tim. 2:4.
- 28 I Efesierbrevet ägnar Paulus utrymme åt denna förändring när han talar om att Jesus rev ner skiljemuren. Se Ef. 2:14–22.
- 29 Upp 7:9. Jfr. "Och de sjöng en ny sång: 'Du är värdig att ta bokrullen och bryta dess sigill, ty du har blivit slaktad, och med ditt blod har du åt Gud köpt människor av alla stammar och språk, folk och folkslag'" (Upp. 5:9).
- 30 "Och han gav några till apostlar, andra till profeter, andra till evangelister och andra till herdar och lärare" (Ef. 4:11).
- 31 "Då trädde Jesus fram och talade till dem och sade: 'Jag har fått all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut'" (Matt. 28:18–20).
- 32 "Samma dag bröt en svår förföljelse ut mot församlingen i Jerusalem, och alla utom apostlarna skingrades över Judéen och Samarien. [...] De som nu hade skingrats gick omkring och predikade evangeliet" (Apg. 8:1, 4).
- 33 Läs t.ex. beskrivningarna i 1 Kor. 2:1–5 och 2 Kor. 4:5–7. I den senare texten talar Paulus om en "skatt i lerkärl".
- 34 Bileams äsna är ganska ensam. Läs 4 Mos. 22:22–35.
- 35 Luk. 7:47; hela berättelsen återfinns i Luk. 7:36–50.
- 36 "Jesus sade än en gång till dem: 'Frid vare med er. Som Fadern har sänt mig sänder jag er.' Sedan han sagt detta, andades han på dem och sade: 'Tåg emot den helige Ande!'" (Joh. 20:21–22). "Men vi har inte fått världens ande, utan den Ande som är från Gud, för att vi skall veta vad vi har fått av Gud. Detta förkunnar vi också, inte med ord som mänsklig visdom lär utan med ord som Anden lär, när vi återger andliga ting med andliga ord." (1 Kor. 2:12–13)
- 37 Matt. 28:19a.
- 38 Joh. 20:21.
- 39 Jona 1:2